

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2003/01/203

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroepschrift van de mevrouw [naam], appellante, tegen een weigering van het bestuur van de faculteit der Sociaal-Culturele Wetenschappen, verweerder, om appellante een cijfer toe te kennen voor haar scriptie.

I. LOOP VAN HET GEDING

Appellante heeft bij beroepschrift van 28 augustus 2002, ingekomen op 3 september 2002, beroep ingesteld tegen de weigering van verweerder om een cijfer toe te kennen voor de scriptie van appellante. Op 24 september 2002 is het beroepschrift toegezonden aan verweerder met het verzoek na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was. Een schikking is niet tot stand gekomen. Verweerder heeft een verweerschrift, gedateerd 15 november 2002, ingediend. Ter zitting van het College van 10 januari 2003 heeft appellante een schriftelijke reactie met bijlagen op het verweerschrift overgelegd. In verband daarmee is de zitting verdaagd teneinde verweerder in de gelegenheid te stellen te reageren op de ter zitting overgelegde stukken. Verweerder heeft op 17 januari 2003 een schriftelijke reactie ingediend waarop appellante heeft gereageerd per e-mailberichten van 17 en 18 januari 2003. Het beroep is vervolgens behandeld ter zitting van 24 januari 2003. Appellante verscheen in persoon. Verweerder werd vertegenwoordigd door [portefeuillehouder Onderwijs]. Appellante heeft een pleitnotitie voorgedragen.

II. FEITEN EN GESCHIL

Appellante was vanaf 1993 tot en met het studiejaar 2000-2001 ingeschreven als studente van de opleiding Culturele Antropologie-SNWS. Tot op heden is zij niet afgestudeerd omdat haar scriptie, waarvan de laatste versie in juli 2001 is ingediend, formeel nog niet is beoordeeld. Wel hebben de heer [naam], destijds scriptiebegeleider van appellante en mw. [naam], destijds tweede beoordelaar, in een brief van 3 oktober 2000, gericht aan de faculteit der Letteren van de Rijksuniversiteit Groningen, verklaard dat de scriptie van appellante zeker met een voldoende zal worden beoordeeld en dat de feitelijke afronding (in de zin van puntjes op de i) hooguit enkele weken tijd zal vergen. Mede op grond van deze verklaring is appellante toegelaten tot een masteropleiding aan de Universiteit Groningen die zij in het najaar van 2001 met succes heeft afgerond. Nadat voornoemde scriptiebegeleider en de tweede beoordelaar de scriptie van appellante, voorzien van hun commentaar, in november 2000 aan appellante hadden teruggezonden, is de communicatie tussen appellante en haar begeleider verslechterd en heeft [naam scriptiebegeleider] de begeleiding voor de zomer van 2001 stopgezet. Vervolgens is mw. [naam 2^e scriptiebegeleider] op verzoek van de scriptiecoördinator bereid gevonden de begeleiding over te nemen en was mw.[naam tweede beoordelaar] bereid om als tweede beoordelaar op te treden. Nadat mw.[2^e scriptiebegeleider] per e-mail van 11 juli 2001 schriftelijk commentaar had geleverd op de scriptieversie van 5 juli 2001, heeft zij niets meer van appellante vernomen.

Vervolgens heeft appellante in het voorjaar van 2002 getracht om via de decaan van de faculteit zekerheid te krijgen over haar afstuderen; tevens heeft appellante toen haar eerste begeleider, [naam begeleider] verzocht om een cijfer toe te kennen. Correspondentie over en weer leidde niet tot een oplossing waarna appellante beroep heeft ingesteld.

III. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

Appellante voert aan dat de faculteit 2 jaar lang heeft geweigerd een scriptiecijfer te geven. Volgens appellante was er na het commentaar van [tweede begeleider] d.d. 11 juli 2001 al vóór 31 augustus 2001 een aangepaste versie doch was niemand beschikbaar om deze in augustus 2001 in ontvangst te nemen en te beoordelen. Appellante was niet bereid om voor het studiejaar 2001-2002 opnieuw collegegeld te betalen. De stelling van verweerder dat er geen passabele scriptie was wordt volgens appellante tegengesproken door de verklaring van 3 oktober 2000. Indien de verklaring van 3 oktober onjuist zou zijn, pleegt de faculteit valsheid in geschrifte. Appellante meent dat er sprake is van een vertrouwensbreuk, om welke reden zij niet akkoord is gegaan met het schikkingsvoorstel van verweerder om de scriptie opnieuw voor te leggen aan een commissie bestaande uit drie personen. Appellante concludeert dat het beroep gegrond is en dat haar scriptie met een voldoende dient te worden beoordeeld.

Verweerder stelt dat de verklaring van 3 oktober 2000 niet is bedoeld als verklaring dat de scriptie al voldoende was maar als hulpmiddel om toegelaten te worden tot de masteropleiding, zodat daaraan geen rechten kunnen worden ontleend. Voorts voert verweerder aan dat de conceptversies van de scriptie wel zijn beoordeeld maar tot nu toe niet als voldoende, om welke reden steeds voorstellen tot aanpassingen zijn geformuleerd. Tot op heden is er geen passabele scriptie. Verweerder beschikt slechts over de scriptieversie waarop [tweede begeleider] op 11 juli 2001 commentaar heeft gegeven. Een latere versie is niet bekend. Appellante had een latere versie in augustus 2001 kunnen overhandigen aan de studieadviseur. Verweerder betreurt het dat appellante niet is ingegaan op het schikkingsvoorstel van verweerder om een laatste versie van de scriptie toe te sturen en deze te laten beoordelen door een door verweerder ingestelde commissie.

Verweerder concludeert dat het beroep niet gegrond is.

IV. OVERWEGINGEN VAN HET COLLEGE

De ontvankelijkheid van het beroep

Het beroep is gericht tegen de weigering van verweerder om de scriptie van appellante te beoordelen met een cijfer. Ten aanzien van de vraag of er sprake is van een weigering om een cijfer te geven en zo ja, of die weigering voor beroep vatbaar is, overweegt het College als volgt.

Tussen partijen staat vast dat appellante in de periode 2000-2001 diverse versies van haar scriptie ter beoordeling aan haar begeleiders heeft voorgelegd. Dit heeft echter niet geleid tot een concreet cijfer en evenmin tot een beoordeling als onvoldoende of voldoende. Mede in aanmerking nemend dat appellante in het voorjaar 2002 nog de decaan heeft benaderd en ook dit niet heeft geleid tot een formele beoordeling, is het College van oordeel dat het er redelijkerwijze voor dient te worden gehouden dat vanuit de faculteit niet tijdig een formele beoordeling is gegeven zodat er sprake is van een fictieve weigering om een beoordelingsbesluit te nemen.

Ten aanzien van de vraag of deze fictieve weigering kan worden aangemerkt als een voor beroep vatbaar besluit, overweegt het College naar analogie van art. 6:2 AWB, dat het niet tijdig nemen van een voor beroep vatbaar besluit, voor wat betreft de mogelijkheid van beroep bij het College, op één lijn dient te worden gesteld met een voor beroep vatbaar besluit.

Voor wat betreft de beroepstermijn overweegt het College dat uit het verhandelde ter zitting niet is gebleken op welk moment het voor appellante duidelijk was dat haar pogingen tot het verkrijgen van een beoordeling, op niets uitliepen zodat niet kan worden gezegd op welke datum de beroepstermijn is gaan lopen. Daar komt bij dat naar analogie van art. 6:12 lid 1 AWB kan worden gezegd dat het beroep tegen het niet tijdig nemen van een besluit, niet aan een termijn gebonden is.

Dientengevolge oordeelt het College appellante ontvankelijk in haar beroep.

De fictieve weigering

Uit de overgelegde stukken en het verhandelde ter zitting is het College gebleken dat de scriptie van appellante handelt over de betekenis van kredietverlening op het platteland van Zuid China en dat deze scriptie, zowel wat het onderzoek betreft als wat betreft de begeleiding, onder moeilijke omstandigheden tot stand is gekomen. Appellante heeft in 1999 in China een leeronderzoek verricht dat vanwege politieke omstandigheden niet optimaal kon worden uitgevoerd. Ter zitting heeft appellante erkend dat haar scriptie niet ijzersterk is omdat zij haar onderzoeksbevindingen niet heeft kunnen koppelen aan de literatuur. Voorts is het College gebleken dat de vervanging begin zomer 2001 van de heer Van der Veen als scriptiebegeleider voor appellante een complicerende factor is geweest aangezien zij vanaf 1999 met de heer Van der Veen als begeleider bekend was.

Daargelaten of kan worden gezegd dat appellante medeverantwoordelijk is voor de ongelukkige gang van zaken rond de begeleiding, overweegt het College dat niettegenstaande alle verwikkelingen rond de scriptie, op 3 oktober 2000 door de begeleiders een verklaring is afgegeven die niet anders kan worden begrepen dan dat de scriptie, zoals die op dat moment bekend was, binnen enkele weken tot een feitelijke afronding in de zin van puntjes op de i zou komen en als voldoende zou worden beoordeeld.

Het verweer van het faculteitsbestuur dat die verklaring was bedoeld als ondersteuning voor de toelating tot een masteropleiding aan een andere universiteit en appellante daar dus geen rechten aan ontlene kan, kan het College niet volgen. Niet valt in te zien dat op grond van dit gegeven de juistheid van de verklaring in twijfel kan worden getrokken. Indien het zo zou zijn dat de begeleiders bij het opstellen van de verklaring de waarheid geweld aandeden, dan hadden zij die brief niet behoren te schrijven. Nu zij dit wel hebben gedaan, mocht appellante er redelijkerwijze van uitgaan dat de verklaring naar waarheid was geschreven. Slechts indien tussen partijen zou zijn komen vast te staan, dat de verklaring niet strookte met de werkelijkheid zou dit anders kunnen zijn. Dit nu is het College niet gebleken. Dientengevolge is het College van oordeel dat de inhoud van de verklaring van 3 oktober 2000 aan de faculteit kan worden toegerekend.

Aldus constateert het College dat de scriptie van appellante reeds op 3 oktober 2000 als voldoende was beoordeeld en dat die beoordeling vervolgens nooit is geformaliseerd, hetgeen het College, gelet op de lange periode die inmiddels is verstreken, niet redelijk acht.

Dientengevolge oordeelt het College het beroep gegrond.

Het College bepaalt dat verweerder ervoor zorg dient te dragen dat uiterlijk 21 maart 2003 alsnog een formele beoordeling van de scriptie, overeenkomstig de verklaring van 3 oktober 2000, plaatsvindt.

Daartoe wordt appellante in de gelegenheid gesteld om uiterlijk 7 maart 2003 een laatste versie van haar scriptie aan verweerder over te leggen, waarna de scriptie uiterlijk 21 maart 2003 dient te worden beoordeeld met een cijfer.

Indien appellante uiterlijk 7 maart 2003 geen nieuwe versie van haar scriptie overlegt, dient de laatst ingediende versie van de scriptie (juli 2001) uiterlijk 21 maart 2003 formeel als voldoende beoordeeld te worden.

V. OORDEEL

Het College verklaart het beroep gegrond en bepaalt dat verweerder uiterlijk 21 maart 2003 de scriptie van appellante formeel beoordeelt met een cijfer dan wel met een voldoende, als hierboven aangegeven.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 13-4-2010, door prof. mr. L.H. van den Heuvel, voorzitter, dr. J. Bulthuis, dr. S.M.J. van Hekken, prof. dr. B. Oudega, prof. dr. I. van der Waal, leden, in aanwezigheid van mr. H.E. Mertens, secretaris.

Was getekend,

prof. mr. L.H. van den Heuvel
voorzitter

mr. H.E. Mertens
secretaris